

Казки на літо

КУПИТИ

Про книгу

Крістін Наталь живе у Сполучених Штатах Америки. Багато років вона працювала вихователькою у вальдорфському дитячому садку. За цей час вона склала чимало чарівних казок, а зараз записує їх та видає книжки. Намалювати ілюстрації до цих казок пані Крістін запросила художницю та вальдорфську вчительку з Києва Наталію Єщенко. Ця книжка – одна з чотирьох книжок Крістін Наталь та Наталії Єщенко у серії «Чарівні казки».

КРІСТІН НАТАЛЬ

ЧАРІВНІ КАЗКИ

КАЗКИ НА ЛІТО

художник НАТАЛІЯ ЄЩЕНКО

Анотація

Крістін Наталь живе у Сполучених Штатах Америки. Багато років вона працювала вихователькою у вальдорфському дитячому садку. За цей час вона склала чимало чарівних казок, а зараз записує їх та видає книжки. Намалювати ілюстрації до цих казок пані Крістін запросила художницю та вальдорфську вчительку з Києва Наталію Єщенко. Ця книжка — одна з чотирьох книжок Крістін Наталь та Наталії Єщенко у серії «Чарівні казки».

ISBN 978-617-7314-62-1

ISBN 978-617-7314-59-1 (Чарівні казки)

© ChristineNathale, 2010—2018

© Данило Косенко, переклад, 2020

© Наталія Єщенко, ілюстрації, 2018

© Видавництво «НАІРІ», Київ, 2020

Спрядаючи казку

Бабуся тихенько пряде при вогні,
Ми, діти, чекаєм навколо.
А прядиво в'ється, й немов уві сні
Розповідь лине казкова.

Бабусин голос, ніжний, легкий,
Сплітає чарівні картини,
Доки крутиться прялка й мотає нитки
Нам на теплі зимові кофтини.

Бабусині руки творять тепло,
Спрядають оповідь вправно:
Там шанують чесноти, долають зло,
Там завжди у пошані правда.

Бабусина пряжа чиста й міцна,
Всі діла бабусині щирі.
Світи дивовижні сплітає вона:
Там феї, і люди, і звірі.

Бабусина прялка спинилась, мовчить
Скінчились казкові пригоди.
Ми до сонного краю мандруєм вночі
На чарівних човниках спогадів.

Чарівні грошики

Колись давно, коли грошик вартував талера, а талер був великим щастям, жили собі троє друзів.

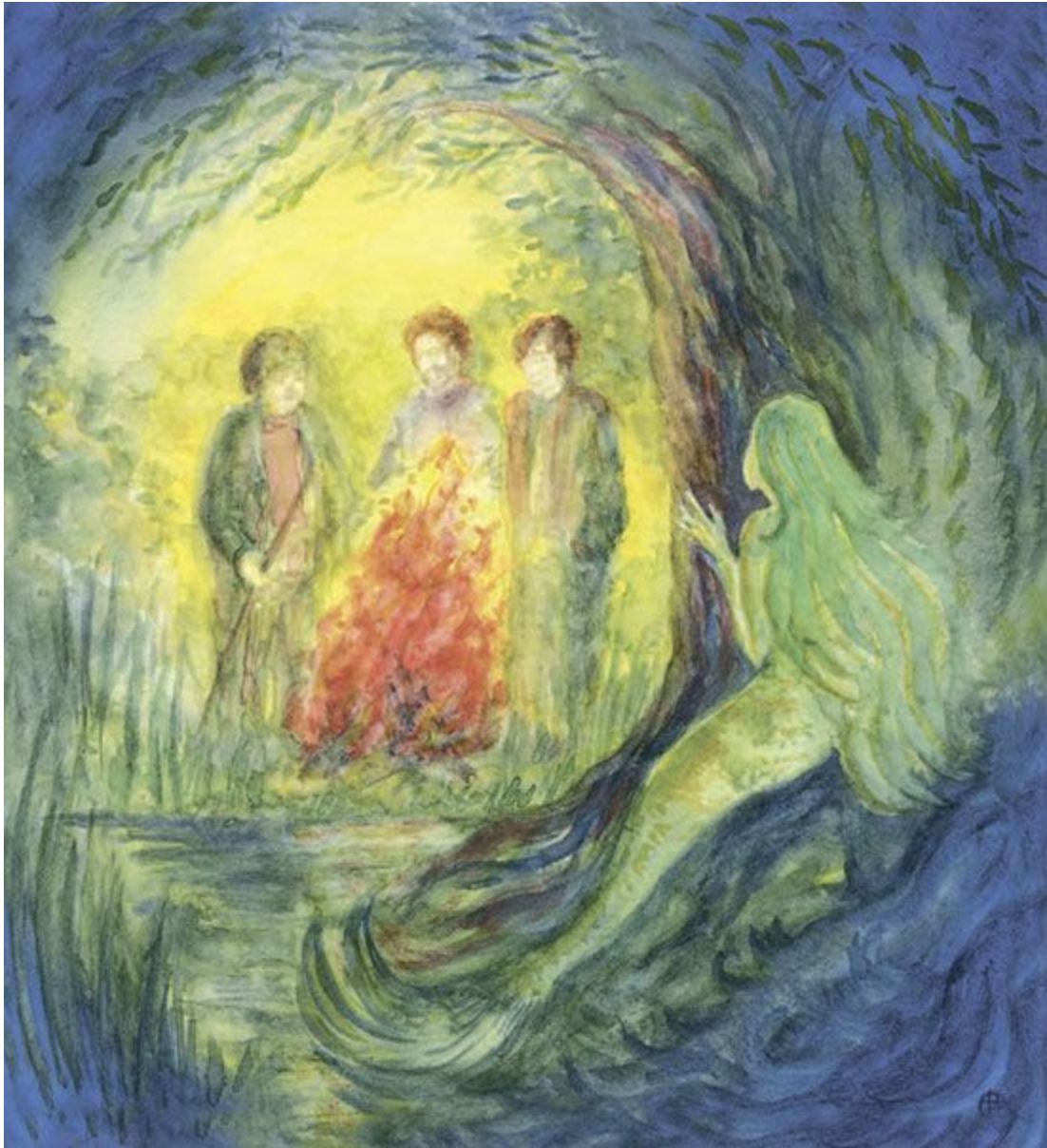
У ті часи люди зазвичай були бідні. Царі й князі були багаті, а ще деінде бували заможні купці й шляхтичі, а решта людей бідувала. Тоді бідні люди тяжко працювали і мали хіба що невеличку хатину, дещо з одягу й хатнього начиння, а також їжу на щодень. Крім цього, ані на що більше їм не вистачало. Але попри те, люди вміли розважити себе, співаючи, танцюючи або граючи в ігри.

Якось уночі — а було це на Купайла — троє друзів танцювали. На небі сяяв повний місяць, яскраво мерехтіли літні зорі, й, що був червень, ніч була вже тепла. Коли музики спинилися, щоб перепочити, друзі вирушили до джерельця випити холодної води, та й сіли балакати.

Перший друг сказав:

— Я хвилююся за свою матусю. Цього року вона дуже часто хворіла, і щоразу гірше. Добре було б мати трохи грошей, щоб відвести її до лікаря, а як знадобиться, то й придбати ліки.

— Мені дуже шкода твоєї матусі, — сказав другий. — У нашій родині зараз ніхто не хворіє, але наша хатина, здається, щодня стає меншою й меншою. Мабуть, це тому, що у нас весь час народжуються дітки. Добре було б мати трохи грошей, щоб збудувати кожному з нас власну хатину.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ